Napsal uživatel Markéta Skočovská
Středa, 07 Leden 2004 04:00

3. 12. 2003 Brno, klub Leitnerova koncert Polobandu

Klub Leitnerova je ukrytý mezi několika brněnskými činžáky blízko hlavního vlakového nádraží, na místě nepříliš romantickém. Zato se od ostatních budov odlišuje posprejovanou fasádou, takže ho v té změti šedi nepřehlédnete. Mnozí z vás jste tam již určitě byli, pro ostatní připomenu, že se tu kromě různých kroužků pro děti konají hlavně koncerty různých žánrů, před nebo po koncertě se můžete občerstvit a věci odložit do šatny. A když vás ještě u vchodu čeká singl kapely Poloband zdarma, není co řešit.

V první půlce jsme slyšeli hlavně starší písničky, na festivalech osvědčené, na CD nahrané. Muzikantské obsazení na písničkářské desce Petra Pololáníka je úplně jiné než na koncertech, takže stojí za to si poslechnout starší písničky s novými aranžemi. Podle použitých nástrojů se dá rozpoznat žánrová rozrůzněnost kapely - kytary, baskytara, bicí, mandolína, akordeon, bonga, elektrická kytara. Na klávesy hraje nová posila, člověk, který kapelu posunul zas o pěkný kousek dopředu. Eman Míšek je totiž mimo jiné také písničkář, skládá si muziku a píše trefné básničky a la Plíhal. Jeho tvorba nepřišla zkrátka, kromě toho, že některé jeho písničky se už ujaly v kapele, představil se nám sám ve svém komorním vstupu. Díky němu posílila kapela i vokálně, konečně se objevily lepší vícehlasy, i když to ještě občas skřípe.

I po přestávce nás čekalo překvapení - Petr Pololáník si zahrál ve svém vstupu jako za starých časů, sám s kytarou, při poslední písničce se k němu plynule přidala kapela. Nevím, jestli je singl předzvěstí CD, ale nové písničky jsou zcela jistě zralé na nějaké zakonzervování :-) Celý koncert vygradoval několika přídavky, úletem (v dobrém slova smyslu) *Es em lomos*, kde exceluje Eman na trumpetu nebo
Sandálami
oceněnými autorskou Portou. Na publikum si myslím Poloband stěžovat nemůže, bylo znát, že v zaplněném hledišti už mají mnoho svých věrných oveček.

Vývoj této kapely sleduji delší dobu a musím uznat, že nestojí na jednom místě, poctivě si hledají tu svou muzikantskou cestičku a zejména v poslední době jim personální změna prospěla, nálada na koncertech se uvolnila a radost z hraní, kterou měli vždycky, je na muzikantech konečně vidět.

Ale dost nezasvěcených řečí, pojďme vyzpovídat toho, kdo to má všechno na triku?

S kapelou nehraješ až tak dlouho, hodně lidí tě zná spíš jako písničkáře. Co Tě vedlo k jejímu založení a co hodláš v budoucnu preferovat?

Původně jsem s kapelami začínal, postupně jsem měl dvě, až pak jsem si řekl - jsi soběstačný, skládáš, sám si to zahraješ a zazpíváš, tak to zkus sám - a pár let to skutečně tak fungovalo, docela přicházely nabídky, jezdil jsem? Fungovalo by to snad dodnes, ale pak se mi zase zastesklo po plnějším zvuku, po partě, po větší legraci při cestování - i za cenu větších starostí. Tak jsem se kapelou zase obklopil. S ní je to náročnější, muzikantsky, organizačně i ve spoustě dalších věcí, ale stojí mi to za to. Občas se objeví ještě pozvání někde zahrát sám, já si toho vážím a rád jedu, ale s kapelou je to zajímavější.

V kapele máš muzikanty různého hudebního založení, každý z nich přináší do tvorby jiný žánr. Jakou mají vlastně tvoji spoluhráči muzikantskou minulost?

Bubeník a perkusista Honza Bednář je odkojený bigbítem, hrával blues, punk? Ceníme si na něm ale, že je tvůrčí a rozumný. Dokáže hrát nahlas, ale i potichu, kde je toho zapotřebí, neslouží sobě, ale písničce. Lukáš Altrichter hraje na basu až od doby, kdy k nám přišel, ale hraje na ni jako odjakživa. Dřív hrával na elektriku v brněnských folkrockových kapelách. Tomáš Urbánek (el. kytara, mandolina, harmonika) hrával například s Ditou Kopečnou nebo s Cymbelínem. V muzice myslí spíš lehce alternativně, služebně cestuje po celém světě a vozí si zajímavá cédéčka. My dva s Emanem se motáme, vzhledem k tomu, že jsme byli zvyklí si písničky sami skládat i hrát, asi nejvíc řekněme kolem folku, ale moc jej vlastně neposloucháme, člověk má být otevřený všem možným vlivům, aby se žánrově vnitřně nesžíral.

V roce 2002 jste s Polobandem vyhráli první cenu na Mohelnickém dostavníku (jako nejlepší kapela). Jaký máš názor na toto a podobná ocenění? Myslíš, že mají pro kapely nějaký význam? A pro Vaši?

Myslím, že soutěže jsou pro mladé kapely užitečné na základní oťukání se, zviditelnění a zkontaktování s generačními kolegy. Hodně muzikantů, kteří už soutěže nepotřebují, se na ně dívají přezíravě, přestože na nich začínali. My je k tomu, abychom si zahráli, už také nepotřebujeme, ale - význam mají. A ocenění na nich mají význam spíš morální než praktický,

můžou pozvednout sebevědomí, utvrdit dotyčného - ano, touhle cestou se vydáme a má cenu do toho třeba investovat ještě víc úsilí.

Máte už s kapelou nějaký oblíbený klub nebo festival, kde častěji a rádi hrajete a kde máte své publikum?

Hrajeme rádi - myslím, že všude. Když se dostaneme na velký festival před hodně lidí, je to krásný pocit, ale i když třeba dorazíme někam, kde se organizačně něco povedlo míň a nastupujeme před pár lidí, jdeme do toho pořád naplno. Mám-li ale odpovědět konkrétně, určitě bych vyzdvihl tady klub Leitnerova v Brně, kde je bezvadné zázemí a rádi se sem pravidelně vracíme. No a potenciálně - kdekoli u milých čtenářů těchto řádků, kteří by nám třeba chtěli uspořádat zahrání někde u nich?

Všichni v kapele jste ženatí, máte rodiny. Jak se vůbec hraní snoubí s osobním a pracovním životem? Jaký dopad to má na kapelu?

Stejně jako my sami jsme každý jiný týpek, i naše holky jsou každá jiná. Společné mají ale to (a my jim za to děkujeme), že nám všechny fandí i za cenu třeba většího nepohodlí vyplývajícího z toho, že je často zanecháváme samy zajišťovat chod domovů a ujíždíme. To je hodně šťastná souhra a vážíme si toho. Myslím, že můžeme říct, že v naší kapele opravdu vedle sebe dobře fungují práce, rodiny i muzika.

Petře, vím, že skládáš písničky nejen pro Poloband a pro sebe jako písničkáře, ale i pro jiné interprety. Tajemstvím není ani to, že spolupracuješ s rádiem Proglas na hudebních pořadech a píšeš pro časopis Folk&Country. V čem tyto spolupráce spočívají a jaký pro tebe mají význam?

Pokud si u mě o písničku řekne někdo, u koho vím, že věc dojde zajímavého zpracování, tak mu ji napíšu (nebo případně poskytnu vhodnou ze šuplíku) rád. Učinil jsem tak několikrát pro Luboše Javůrka a Bokomaru, teď třeba naposledy čtyři kousky na nové album ex-Rangera Jana Vančury, které pro něj dávali dohromady Michal Vašíček a Karel Macálka? Vážím si i oslovení od dalších, i když jsem trochu zvíře na dodací rychlost?

Moje spolupráce s časopisem Folk & country spočívá v tom, že do něj občas něco napíšu - když dostanu nějaký nápad sám anebo když mi Jupp zavolá, jestli bych nechtěl napsat o tom či onom. U Radia Proglas jde o hudební pořad Jak se vám líbí, který se vysílá každý pracovní den od 19:15 hodin a je vždy věnovaný nějakému interpretovi a povídání s ním, proloženému jeho písničkami (hranými z CD nebo kapelou live přímo ve studiu do éteru) a já tam v moderování občas prostřídám "internisty" Milana Tesaře a Radka Habáně.

Každá z těch všech věcí je trochu jiná, ale všechny mají společné to, že mě baví i ty práce samotné, i kontakt právě s těmi zajímavými lidmi v zajímavých prostředích.

Na Tvé první desce Předjaří se prezentuješ jako písničkář, ale máš tam spoustu hostů. Uvažuješ o další spolupráci s některým z nich?

S některými jsem v kontaktu právě ohledně dodávání textů nebo písniček; pokud by došlo k dalšímu albu (teď už Polobandu), asi bychom to znovu točili u Vašíčka? Jinak hudebně - jsou to všechno páni muzikanti a jakákoli další případná spolupráce s kterýmkoli z nich by mě znovu těšila. Ovšem oni toho každý mají přehršel a já teď už mám, na rozdíl od tehdejší doby, fungující kapelu? Kdo ví, co život přinese, ale teď se nejvíc snažíme zapracovat s kapelou. Jsem rád, že jsme se sešli a takhle si rozumíme, a rádi bychom tu harmonii, dokud trvá, co nejlíp zhodnotili.

Jak bys několika slovy popsal Poloband čtenářům, kteří Vás ještě neznají?

My jsme si vymysleli takovou sebecharakteristiku, že se snažíme hrát "s folkovou sdílností textů a barevností vokálů, s bluesovou upřímností vyjádření a dřevní účelností jednotlivých nástrojů, s countryovou šlapavostí a melodičností, a s rockovým ne samoúčelným rámusem, ale pokornou službou hutného spodku písničkám". Jinak mnohem víc se o nás doví, kdo si klepne na www.olejservis.cz/poloband
. Dá se tam dobrat nejen informací o nás, ale i levně získat CD Předjaří nebo náš letošní čtyřpísničkový maxisingl, napsat nám, na cokoli se zeptat?

Své dojmy z koncertu mediálně přenesla a rozhovor vykonala, Petrovi za něj děkujíc,